

stændigheder, der ere tilstede, meget nøie, samt deraf veed, i hvor overordentlig høj Grad det vil være uheldigt, hvis man, hvad jeg naturligtvis maa formode, følger Forslaget af Flertallet om ikke at tiltræde Krigsministerens Forslag. Det er Vædringsforlaget under Nr. 126, jeg vil tale om. Situationen ved 21de Bataillon er den, at den er en ældre Reserverebataillon, og den har tidligere haft 4 Munderingskamre, som tillige vare Vaabentkamre for den. Det er en overordentlig uheldig Indretning, idet de Forhold, der ere gode for Vaaben, ere flette for Munderingslager og omvendt. Det lyffedes derfor, rigtignok efter meget Arbeide, at naae til at faae dette Forhold forandret for de to Kompagniers Vedkommende, saaledes at de have Vaabentkamre for sig og Munderingskamre for sig, men de andre to Kompagnier have endnu deres Kamre sammen. Deri var der imidlertid kun Feltbeholdninger, idet der ikke kunde rummes mere. Da Bataillonen fra Reserverebataillonen gik over til at være Liniebataillon, blev der gjort Forandring deri, idet den ogsaa fik en Brugsbeholdning, men denne har det ikke været muligt at faae ind i de tidligere Munderingskamre, da der ingen Plads er dertil. Man maatte derfor midlertidig overlade Bataillonen nogle meget smaa og daarlige Værelser i Kastellet i anden Etage, over hvilke der er et meget skrøbeligt Loft, som indeholder forskjellige Ting, som Kul og Sligt, der ikke ere heldige for Munderingslager, og man har flere Gange maattet foretage Reparationer, idet der jævnlig dryssede Kul og Kalk ned fra Loftet. Det forekommer mig derfor, at det er en slet Økonomi at opretholde denne Tilstand, og at den høitærede Ministers Forslag er fuldt berettiget. Jeg tror, som sagt, at det er en meget daarlig Økonomi ikke at vedtage dette Forslag. Man kan vel sige, at det er Statskassen, der kommer til at lide derunder, men det kan jo dog ses med lidt andre Øine. Sagen er, at det jo egentlig er Bataillonen, der kommer til at lide derunder. Den faar nemlig sin Munderingsgodtgjørelse gjennem Slidpengene, og naar altsaa Slidpengene ere beregnede saaledes, at de slaa nogenlunde til, ved almindelig Opbevaring af Munderingslagerne, er det klart, at de ikke slaa til, naar Munderingslagerne bevarer paa en saa uheldig Maade, som det her er Tilfældet. Det vil derfor altsaa gaa ud over Bataillonens Økonomi; den vil blive flettere stillet end de andre Batailloner, og Følgen deraf er, at den maa udbille meget større Økonomi overfor Mandskabet end de andre. Dette vil atter føre til, at dette Mandskab kommer til at gaa flettere flædt, og det er navnlig

uheldigt, at Forholdene i den Henseende i een Afdeling ere forskjellige for de forskjellige Underafdelinger. Jeg har jo vel fortaet den ærede Ordførers Udtalelser i og for sig, skjøndt jeg ganske vist langtfra kunde forstaa den Logik, der skulde ligge deri, men at man skulde gaa saa vidt, at man endogsaa ødelægger de Munderingslager, man har, kan jeg dog ikke tro kan være den ærede Ordførers Mening, og jeg vil derfor, om end med meget lidt Udsigt til Held, indstændig opfordre til at tiltræde Vædringsforlaget under Nr. 126.

Ordføreren (Holstein): Jeg kan ikke indvømme det ærede Medlem, der taler paa Mindretallets Vegne, at der ikke er en Forskjel paa, hvad der forlanges iaar, og hvad der forlanges ifjor med Hensyn til beredne Kompagnichefer; thi hvad der forlangtes ifjor, var i Virkeligheden kun et Forhøj, men hvad der forlanges iaar er noget Mere. Med Hensyn til Lodsbygningen, hvorom Ministeren har taget sit Forslag tilbage, skal jeg blot udtale, at naar Ministeren mente, at en Bevilling af 12,000 Kr., skulde gjøre det umuligt at bygge denne Bygning af Grundmur, kan jeg ikke erkjende denne Betragtning for rigtig. Den tidligere Bevilling, der blev given til Lodsbygningerne paa Nyvold, og den store Nedsættelse, som dengang blev vedtagen, vil vistnok, hvis den høitærede Minister vil oprisfe den Sag i sin Sukommelse, afgive et Bevis for, hvormeget billigere der kan bygges, end Marineministeriet foreslaar. At en saadan mindre Bygning for et Par Lodsfamilier ikke skulde kunne bygges forsvaerlig og solid af Grundmur for 12,000 Kr., er aldeles utænkeligt. Derjom de Bygninger, der opføres omkring paa Vandet for Private, skulde koste saadanne Summer, som Marineministeriet be- regner for sine Lodsbygninger, vilde enhver privat Godseier for længe siden være ruineret. Jeg kan derfor ikke paa Udvalgets Flertals Vegne — og jeg kan vel sige paa Udvalgets Vegne; thi jeg tror, at hele Udvalget er enig deri, — erkjende, at denne Bygning skulde blive opført mindre solidt eller af mindre godt Materiale, fordi Summen nedsættes med 3,000 Kr. Jeg er overbevist om, at det er kun en Mangel paa praktisk Ledelse, som kan foranledige en saa overordentlig Beføstning som den, der er foreslaet. — Med Hensyn til Vagerhuset paa Refshaleven maa jeg tillade mig at bemærke, at det er ikke Udret end en billig Fordring, at Marineministeriet faar fuld Raadighed der, thi ganske vist hedder det sig, at det er Havnevesenets Ø, men hvorledes